

РЕШЕНИЕ

№ 67

гр. Карлово, 01.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРЛОВО, II-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Владимир Ст. И.

при участието на секретаря Цветана Т. Чакърова
като разгледа докладваното от Владимир Ст. И. Гражданско дело №
20235320101198 по описа за 2023 година

Производството е по иск с правно основание чл.45, ал.1 ЗЗД, предявен
от Г. Д. Ф., ЕГН: *****, с постоянен адрес: с. С., обл. П., ул. „*-***“ № *,
съдебен адрес: гр. П., ул. „Х. Г. Д.“ № **, ет. *, офис ***чрез адв. С. Ш.
против А. И. А., с постоянен адрес: гр. К., с. С., ул. „*-***“ №*.

Ищецът твърди, че на 24.10.2021 г. в с. С., му бил нанесен побой, с
който му били причинени множество телесни увреждания, някои от които
довели до временна опасност за живота. Извършителят на жестокия побой
бил живущ в с. С. – А. И. А.. Последният нанасял удари на ищеца
многократно и в продължителен период от време по цялото тяло,
включително в областта на главата, торса и гърба, от което ищецът
претърпял:

-

-

-

– наложило оперативното им отстраняване, причинило разстройство на здравето временно опасно за живота;

-

както и видими наранявания по главата.

Травматичните увреждания били констатирани с Епикриза след настаняването на ищеца във Второ хирургично отделение към УМБАЛ „Св. Г.“ П. за периода 24.10.2021 г. — 07.12.2021 г. Той се явил няколко часа след нанесения побой с оплаквания за остра болка в лявата част на корема си и главата. Същият бил настанен по спешност поради естеството на уврежданията, които наложили предприемането на неотложна медицинска интервенция. Животът на ищеца бил спасен благодарение единствено на специализираните познания и всеотдайност на медицинските специалисти в УМБАЛ „Св. Г.“. След първоначалната операция били извършени още няколко такива през периода на лечение. Ищецът бил изписан на 07.12.2021 г. с коремна дренажна тръка, който бил свален около 3 седмици по-късно.

Вследствие на тези увреждания и наложителните медицински интервенции, ищецът имал продължителен период на лечение, като близо 2 месеца продължил стационарът му в болницата, а неудобства и болки изпитвал и до днес.

По случая било образувано ДП № 486/2021 г. по описа на РУ — К. и като обвиняем бил привлечен настоящият ответник — А. И. А.. Производството приключило в досъдебна фаза със споразумение между обвинението и защитата, одобрено по НОХД № 20225320200542 по описа на Р. с. - К.. Обвиняемият се признал за виновен, като се споразумял с представител на Прокуратурата на Република България да му бъде наложено наказание „пробация“ за срок от 1 година и 6 месеца. В хода на воденото досъдебно производство, ищецът бил конституиран в качеството на пострадад и бил представляван от повереник-адвокат.

Вследствие на нанесения побой, за ищеца настъпили следните неимуществени вреди: болка и страдание от претърпяване на горепосочените телесни повреди към момента на тяхното нанасяне и непосредствено след този момент; неудобства и дискомфорт от извършените хирургични интервенции, необходими за съхраняване на неговия живот и здравословно

състояние, както и неудобствата и изолацията, породени от наложителния престой в болницата; неудобства и дискомфорт в ежедневието в първите месеци след изписването му от болницата; наслоен страх, унижение и срам, липса на самочувствие и достойнство; асоциалност – вследствие на нанесения побой.

Ищецът оценява в съвкупност така претърпените неимуществени вреди на стойност от 25 000 лева.

Вследствие на нанесения побой, ищецът претърпял и имуществени вреди под формата на платено адвокатско възнаграждение в размер на 1 000 лева за повереник-адвокат във воденото ДП № 486/2021 г. по описа на РУ – К..

На 07.02.2023 г. ответникът получил лично покана за доброволно изпълнение, адресирана до него и изпратена чрез „Български пощи“ ЕАД, с която бил поканен да репарира вредите, причинени от извършеното от него общественоопасно деяние. Към настояща дата не бил получен отговор на отправената покана, поради което за ищеца бил налице правен интерес от предявяване на настоящия иск.

Ищецът моли съда да постанови решение, с което осъди ответника да му заплати:

- сумата от да 25 000 /двадесет и пет хиляди/ лева, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди вследствие на нанесен му побой и телесни увреждания, за което ответникът е осъден с влязло в сила споразумение по НОХД №542/2022 г. по описа на РС К., ведно със законната лихва от датата на причиняване на вредите – 24.10.2021 г., до окончателното изплащане на сумата.

- сумата от 1 000 /хиляда/ лева, представляваща обезщетение на настъпили имуществени вреди под формата претърпени загуби, вследствие на платено от ищеца възнаграждение за повереник-адвокат в хода на във воденото ДП № 486/2021 г. по описа на РУ - К., ведно с лихва за забава от момента на увреждането до окончателното изплащане на сумата;

Претендира разноски.

С отговора на исковата молба ответникът, представляван от адв. Н. Г., признава иска по основание. Оспорва го по размер и изразява готовност за

сключване на спогодба.

В хода по същество ищецът поддържа иска, а ответникът моли съда да определи по справедливост обезщетение в по-нисък размер от претендирания.

От събраните по делото доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

От приложеното в цялост НОХД №542/2022 г. по описа на Р. с. гр. К., ведно с ДП № 486/2021 г. по описа на РУ — К. е видно, че съдът е одобрил споразумение между РП - П., ТО - К. и А. И. А., с което същият се признава за виновен за това, че: на 24.10.2021 г. в с. С., е причинил на Г. Д. Ф., ЕГН: ***** средни телесни повреди, изразяващи се в:

-

наложило оперативно отстраняване на повече от 2/3 от органа, причинило разстройство на здравето временно опасно за живота;

-

причинило трайно затрудняване движението на снагата за период повече от 30 дни;

-

наложило оперативното им отстраняване, причинило разстройство на здравето временно опасно за живота, поради което и на основание чл.129, ал.2 във вр. с ал.1 във вр. с чл.55, ал.1, б. Б от НК му е наложено наказание „Пробация“ със следните пробационни мерки:

а/ задължителна регистрация по настоящ адрес на адрес: с. С., ул. „**-*
***“ № *за срок от 1/една/ година и 6/шест/ месеца, с периодичност на явяване и подписване пред пробационен служител 2 пъти седмично;

б/ задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от 1/една/ година и 6/шест/ месеца;

в/ безвъзмезден труд в полза на обществото в размер на 150 часа годишно за срок от 1/една/ година.

Ищецът е представил медицински документи, въз основа на които, както и на останалите материали по делото, е изготвена съдебно-медицинска

експертиза по писмени данни, неоспорена от страните. Съгласно заключението на вещото лице, на Г. Д. Ф. му е било причинено:

Вещото лице пояснява, че панкреасът (задстомашна жлеза) е част от храносмилателната система и се разполага непосредствено пред гръбначния стълб. Анатомично се състои от глава, тяло и опашка. Функцията му е свързана със секреция на храносмилателни ензими и хормони участващи в обмяната на въглехидратите – глюкагон и инсулин. Усложненията свързани с травма на този орган включват
***** —

животозастрашаващи състояния. Късното диагностициране и лечение дори с 24 часа са свързани с висок смъртен изход (41% от случаите). Оперативното лечение, свързано с отстраняване на по-голямата част от панкреаса, както е в конкретния случай, често е свързано с нарушение на способността за абсорбиране на хранителни вещества от храносмилателния тракт и с нивата на кръвната захар (диабет) – усложнения, чието лечение е свързано с постоянна медикаментозна терапия. От представените резултати от проведено лабораторно изследване на 16.05.2022 г., проведени след изписването му от лечебното заведение, вещото лице е направило извод, че всички изследвани показатели, в приложените допълнително документи за проведени изследвания, са в референтни стойности (в норма), съобразно възрастта и пола на пострадалия. От приложените изследвания и при липса на данни за провеждане на лечение, е видно, че останалата (около 1/3) след оперативното лечение част на панкреаса съумява пълноценно да изпълнява функциите си.

Поради горепосоченото, експертът счита, че

наложило оперативното отстраняване на повече от 2/3 от органа представлява разстройство на здравето временно опасно за живота.

*****е довело

до трайно затрудняване на движенията на снагата за период повече от 30 дни.

наложило оперативното им отстраняване само по себе си представлява разстройство на здравето временно опасно за живота.

по отделно и съвместно са довели до разстройство на здравето, извън случаите на чл. 128 и чл. 129 от НК.

са му причинили болка и страдание, без разстройство на здравето.

наложило оперативното отстраняване на повече от 2/3 от органа е причинило силни по интензитет болки и страдания, които постепенно за затихвали в хода на оздравителния процес, до пълното им изчезване след приключване на същия.

наложило оперативното и отстраняване поотделно и в съвкупност са довели до умерени по интензитет болки и страдания, които също постепенно за затихвали в хода на оздравителния процес, до пълното им изчезване след приключване на същия.

Останалите травматични увреждания са причинили леки по интензитет болки и страдания.

Предвид травматичните увреждания, извършената оперативна интервенция е била наложителна с цел предотвратяване на последващи усложнения. Самата оперативна интервенция е включвала

Огледали са се далакът и черният дроб, след което се е отворила

Установили са се

Извършила се резекция (отстраняване) на тялото и опашката и обшиване на главата. Поставили са се 4 дрена и се е направил лаваж на коремната кухина. Последвало е послойно възстановяване на предна коремна стена и поставяне на суха стерилна превръзка.

Предвид вида на травматичните увреждания, касаещи състоянието на

пострадалия след извършената оперативна интервенция, то възстановителният период е траел около 6 месеца. Непосредствено след операцията пострадалият е трябвало да спазва определен хранителен режим, както и постелен такъв, да бъде раздвижен и захранен. Необходимо е било в рамките на гореупоменатия период Г. Ф. да избягва тежък физически труд, както и натоварване.

Що се касае за

то възстановителният период за такъв вид травма е до 60 дни, през който период също е било необходимо щадящ по отношение на гръдния кош режим и избягване вдигането на тежко, както и физическо натоварване.

Оперативната интервенция, касаеща наличието на кръв и въздух в лява гръдна кухина е траело около 14 дни и е включвало постелен режим, като след приключване на същия не би следвало да има остатъчни явления.

Възстановителният период касаещ останалите травматични увреждания трае около 10-12 дни.

Вещото лице посочва, че към момента на изготвяне на експертизата, в кориците на делото липсват медицински документи свързани с възникване на усложнения след оперативната интервенция и на този етап панкреасът успява да компенсира, т. е. не се е стигнало до диабет. Възможно е обаче след такъв тип оперативна интервенция във времето компенсаторните възможности на панкреаса да се изчерпят, което от своя страна ще доведе до диабет и съответно ще наложи Г. Ф. да използва инсулин до края на живота си.

Всички описани травматични увреждания са получени по механизма на удар и/или притискане с/или върху твърд тъп предмет и е възможно по начин и време да са получени така, както се съобщава в материалите по делото, а именно при нанасяне на побой при инцидента станал на 24.10.2021г.

От показанията на свидетеля С. Д.а Ф.а се установява, че е сестра на ищеца и живее в гр. К.. През 2021 г. брат ѝ претърпял инцидент – бил му нанесен побой. Това се случило през нощта, а тя разбрала на сутринта. Обадила се на майка им, но тя вече знаела и дори пътувала заедно с него с линейка за УМБАЛ „Св. Г.“ – гр. П.. Там бил настанен в критично състояние, като свидетелката го посетила на следващия ден. Претърпял две операции, едната –животоспасяваща, с продължителност седем часа. Гледката била

ужасна – имал поставени дренажи, шест маркуча излизали от тялото му, бил подут, насинен, със затворени очи. Не бил контактен. Сестра му го посетила в реанимацията с усещането, че я допускат само, за да се сбогува с него. Докторите ѝ казали: „Молете се“. В болницата останал два месеца и половина, през които майка му стояла при него като придружител. Свидетелката също останала няколко вечери, през които сменила майка си. След изписването, той продължавал да е зле, тъй като имал дренаж в коремната област и претърпял още една или две манипулации, след двете операции. Не можел сам да се грижи за себе си и майка трябвало да е неотлъчно до него, за да му помага дори за най-елементарни битови дейности. През първите два месеца и половина не можел сам да се облича, да се къпе и да ходи до тоалетна. Придвижвал се без патерици, но много бавно. И до днес не можел да се храни нормално, било му забранено да консумира пържено и много други храни. Следял ежедневно захарта, тъй като имало опасност панкреасът да откаже и да мине на инсулин – така му казали в болницата. И понастоящем изпитвал болки в коремната област, където били операциите, боляло го и зад врата. Имал огромен белег, започващ от гърдите и стигащ до слабините. Пострадалият бил скромен и добър човек. Имал приятелски кръг, на никого нищо лошо не бил направил. Преди инцидента подготвял документи, за да започне работа във фирма за мебели. Сега това нямало как да стане, защото не можел да вдига повече от 5 кг. Започнал работа като охранител. Вече не бил същия човек – станал тревожен, изпаднал в депресия. Така и не разбрал как и защо се е стигнало дотук. На свидетелката не било известно дали след побоя се е срещал с човека, който му го причинил. Тя самата го знаела кой е, бил младо момче.

От показанията на свидетеля Г. И.а И.а се установява, че е майка на ответника. Знаела за инцидента, познавала пострадалото момче. Те се познавали със сина ѝ, макар, че не били приятели. Доколкото свидетелката разбрала, побоят на Г. Ф. бил нанесен при сбиване на група младежи. Нейният син се намесил, за да защити приятел. Сега съжалявал за случилото се. Г. бил приет в болница, но доколкото знаела, не бил пострадал чак толкова тежко. След инцидента бащите на двете момчета се срещали и се поздравявали. За инцидента не говорили. Семейството на свидетелката не било в добро финансово състояние. А. работел в горското стопанство в К.. Баща му бил с високо кръвно и той се грижел за него. Плащал и сметките за

ток, както и други битови сметки. Били съгласни да платят някаква сума като обезщетение на пострадалото момче, но нямали големи финансови възможности.

Въз основа на така установената и възприета фактическа обстановка, съдът изграждайки вътрешното си убеждение, прави следните изводи от правна страна:

Предявеният иск е допустим, тъй като е подаден от надлежна страна, имаща правен интерес от водене на настоящото производство.

Съгласно чл. 45, ал. 1 ЗЗД, всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму. Съгласно чл.300 ГПК и чл.413, ал.3 вр. ал.2 НПК влязлата в сила присъда на наказателния съд, включително и одобреното от наказателния съд споразумение, което се ползва със същите последици /чл.383, ал.1 от НПК/, са задължителни за гражданския съд по въпросите извършено ли е деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. С оглед посочената разпоредба съдът приема, че деликтът в настоящото производство е установен с обективните си характеристики, включително и от гледна точка на вида и естеството на увреждането. Установена е и вината на ответника, като тези въпроси не подлежат на пререшаване.

Съобразно разпоредбата на чл. 51 ал.1 от ЗЗД подлежат на обезщетяване всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Вредите могат да бъдат имуществени и неимуществени. В настоящото производство предмет на доказване са настъпилите от деликта както имуществените, така и неимуществени вреди, техният интензитет и продължителност. Неимуществените вреди са винаги свързани с психични преживявания и морални ценности – здравето, психическата сфера, душевния мир, трудоспособността и др.

Настоящият съдебен състав счита, че са налице всички кумулативно изискуеми се елементи от визирания в ЗЗД сложен фактически състав за ангажиране отговорността на ответника за причинено непозволено увреждане на ищеца – деянието, вследствие на което са причинени вредите, причинната връзка между деянието и вредите, а също и че вредоносният резултат е пряка и непосредствена последица от поведението на ответника. Съдът кредитира изцяло приетата и неоспорена от страните съдебно-медицинска експертиза, която намира за обективна и компетентно изготвена. В резултат на описаното

по-горе деяние няма съмнение, че ищецът Г. Д. Ф. е претърпял силни физически, психически и емоционални болки и страдания. За тези неимуществени вреди законодателят е приел, че като неизмерими в пари, размерът за следващото им се обезщетение ще се определя на принципа на справедливостта – чл.52 от ЗЗД. Съобразно установената съдебна практика в тази насока, справедливостта се определя с преценката на редица конкретни и обективно съществуващи обстоятелства – характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата при които е извършено, настъпилия вредоносен резултат допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални и физически страдания, възрастта на пострадалия, осакатявания и др.

Съдът, като се съобрази с горепосоченото и константната съдебна практика относно задължителното обсъждане на обективните обстоятелствата, установени по делото и тяхната оценка – Постановление № 4/1968 г., намира, че нанесените от ответника на ищеца Г. Д. Ф. неимуществени вреди, се изразяват в преживени физически и емоционални страдания, психически дискомфорт, неудобства в ежедневието, страх, унижение, срам, липса на самочувствие и ограничени социални контакти. На ищеца е бил нанесен изключително жесток побой, с няколко средни и леки телесни повреди, изходът от който е било напълно възможно да бъде и фатален. Травматичните последици продължават и понастоящем, като съдебната експертиза не изключва вероятността за усложнения – панкреасът да изчерпи компенсаторните си възможности, това да доведе до *****и съответно – употреба на инсулин до края на живота на един млад човек. Настоящият състав счита, че стойностният еквивалент на тези вреди се явява сумата от 25 000 лева и искът е изцяло основателен. Този размер е справедлив, съобразен с обществено-икономическата конюнктура в страната и напълно отговаря на действителното причинените неимуществени вреди, на техния вид, интензитет и продължителност.

Претендираните имуществени вреди също са доказани по основание и размер. От приложения по досъдебното производство договор за правна защита и съдействие /л.139/ е видно, че пострадалият Г. Ф. е бил представляван от поверенка си адв. Ш., на когото на 20.04.2022 г. е заплатил адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева.

Основателни са и претенциите за дължимост на законна лихва. Вземането за непозволено увреждане е изискуемо от деня на извършването му – 24.10.2021 г. за неимуществените вреди и 20.04.2022 г. за имуществените. Съгласно чл.84, ал.3 от ЗЗД причинителят на непозволено увреждане се смята в забава и без покана.

По разноските:

На основание чл.83, ал.1, т.4 от ГПК, ищецът е освободен от заплащане на държавна такса по делото. С оглед изхода на спора, съдът следва, да осъди ответника да заплати по сметка на РС К. общо 1391.00 лева – 1040.00 лева държавна такса върху размера на уважения иска и заплатения от бюджета на съда депозит за вещо лице от 351.00 лева.

Ищецът е претендирал присъждане на направените по делото разноски и с оглед изхода на спора, съгласно разпоредбата на чл.78, ал.1 от ГП, такива му се полагат, съразмерно с уважената част от иска – общо 3850.00 лева за адвокатски хонорар.

Мотивиран от така изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА А. И. А., с постоянен адрес: гр. К., с. С., ул. „**-***“ №* да заплати на Г. Д. Ф., ЕГН: *****, с постоянен адрес: с. С., обл. П., ул. „**-***“ №*:

- сумата от да 25 000 лв. /двадесет и пет хиляди лева/, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди вследствие на нанесен му побой и телесни увреждания, за което ответникът е осъден с влязло в сила споразумение по НОХД №542/2022 г. по описа на РС К., ведно със законната лихва от датата на причиняване на вредите – 24.10.2021 г., до окончателното изплащане на сумата.

- сумата от 1 000 лв. /хиляда лева/, представляваща обезщетение на настъпили имуществени вреди под формата претърпени загуби, вследствие на платено от ищеца възнаграждение за повереник-адвокат в хода на във воденото ДП № 486/2021 г. по описа на РУ - К., ведно с лихва за забава от момента на увреждането – 20.04.2022 г., до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА А. И. А., с постоянен адрес: гр. К., с. С., ул. „**-***“ №* да заплати на Г. Д. Ф., ЕГН: *****, с постоянен адрес: с. С., обл. П., ул. „**-***“ № *сумата от 3850.00 лв. /три хиляди осемстотин и петдесет лева/ – разноси по делото за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА А. И. А., с постоянен адрес: гр. К., с. С., ул. „**-***“ №* да заплати по сметка на РС К., в полза на държавата по бюджета на съдебната власт държавни такси и разноси, заплатени от бюджета на съда в размер на общо 1391.00 лв. /хиляда триста деветдесет и един лева/.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва от страните пред П. о с в двуседмичен срок от връчване на съобщението до страните.

ЦЧ

Съдия при Районен съд – Карлово: _____